

שם המיראז'ים של חיל-האוויר הישראלי בעיקר למשימות חיפוי ויירוט. אם נתאר לעצמנו קרב אחיר דמויני כזה,

רב מהמטרה. בגלל המהירות ההתחלתית הגבוהה שלהן, ממשיות הפצצות להתקרב אל המטרה בעת גטילתן. מאחר שקו שיחזור הפצצות הוא רחוק ביותר מהמטרה, חייבים מטוסי-היירוט לנסות להשמיד את המטוס התוקף במרחק גדול ככל האפשר מהמטרה. במטרה למנוע ממנו את שיחזור הפצצות.

● המכ"ם של מטוסי-החיפוי, או המכ"ם הישראלי על הקרקע, מגלה כי הוונקו מטוסי-היירוט, מודרך את מטוסי-היירוט ה- מחפים לעבר המטוסים המיירטים. ● נוצר מגע — או בין מטוסי-היירוט של האוייב לבין המפציצים, או בין מטוסי-היירוט הישראליים והמצריים. בגלל הסחי- חים הגדולים של טילי האחיר-אחיר המצויים במטוסי-היירוט, יצירת מגע פירושה כניסה לטווח אפקטיבי של טילים אלה. תפיסת העמדה הנוחה לשיגור טיל האחיר-אחיר, יכולה להיות לפעמים במרחק קילומטרים רבים. אולם ברור שכל שהמטוס המיירט קרוב למטרתו כן רבים סיכויי לפגוע בו מטרתו המעופפת. בטוח קצר הוא יכול להשתמש גם בתותחים של המטוס.

- המכ"ם של האוייב מגלה את מטוסי התקיפה מתקרבים למטרתם.
- מטוסי-היירוט של האוייב מוזנקים לקראת המפציצים.
- מכ"ם האוייב ממשיך להדריך מהקר- קע את מטוסי-היירוט אל מטרתו.

יהיו מהלכיו בערך כך: ● קבוצת מטוסים של חיל-האוויר מוז- נקת לעבר מטרה מעבר לתעלת-סואץ.

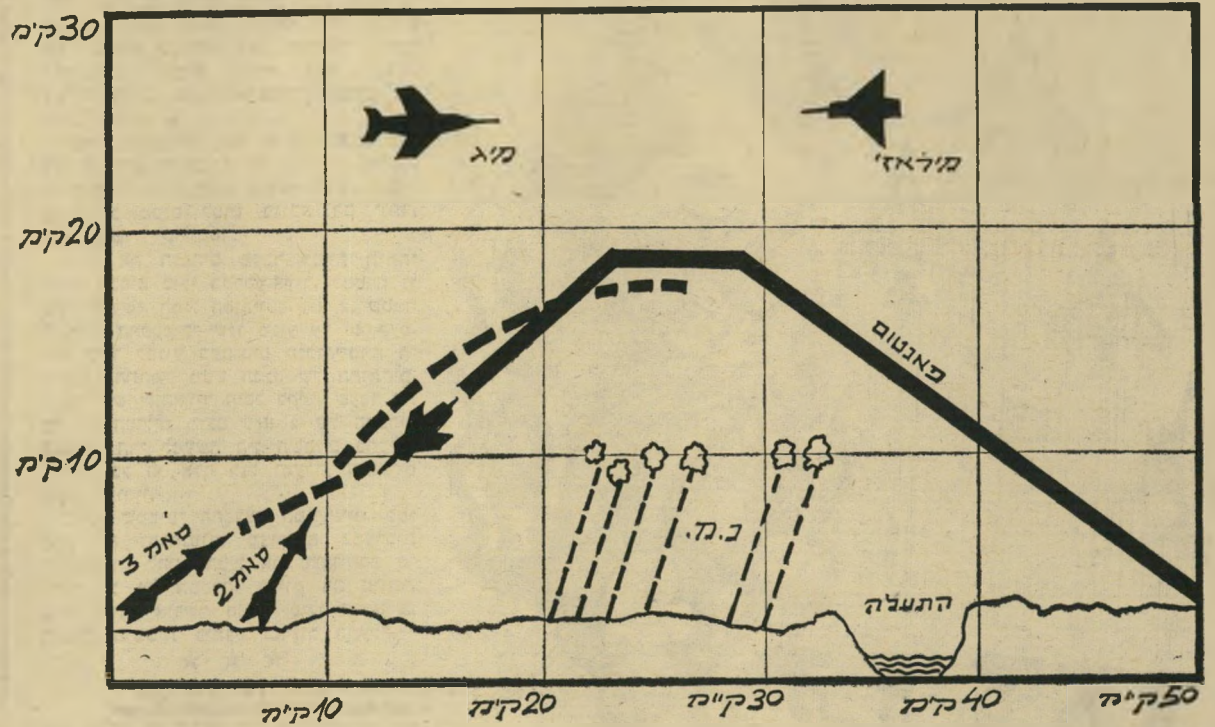
אולם כיום אין הבדל ניכר בין ביצועיהם של המפציצים ומטוסי-היירוט. למעשה יכול כל מטוס-קרב חדיש לשמש לשתי המטרות

★★★
המערכה האנטי-אווירית

י י ד כאן תיאור מהלכי קרב-אוויר דמויני. אולם מול המפציצים ניצבים, מלבד מטוסי-היירוט של האוייב, גם כלי- הנשק של מערכת-ההגנה האנטי-אווירית של האוייב.

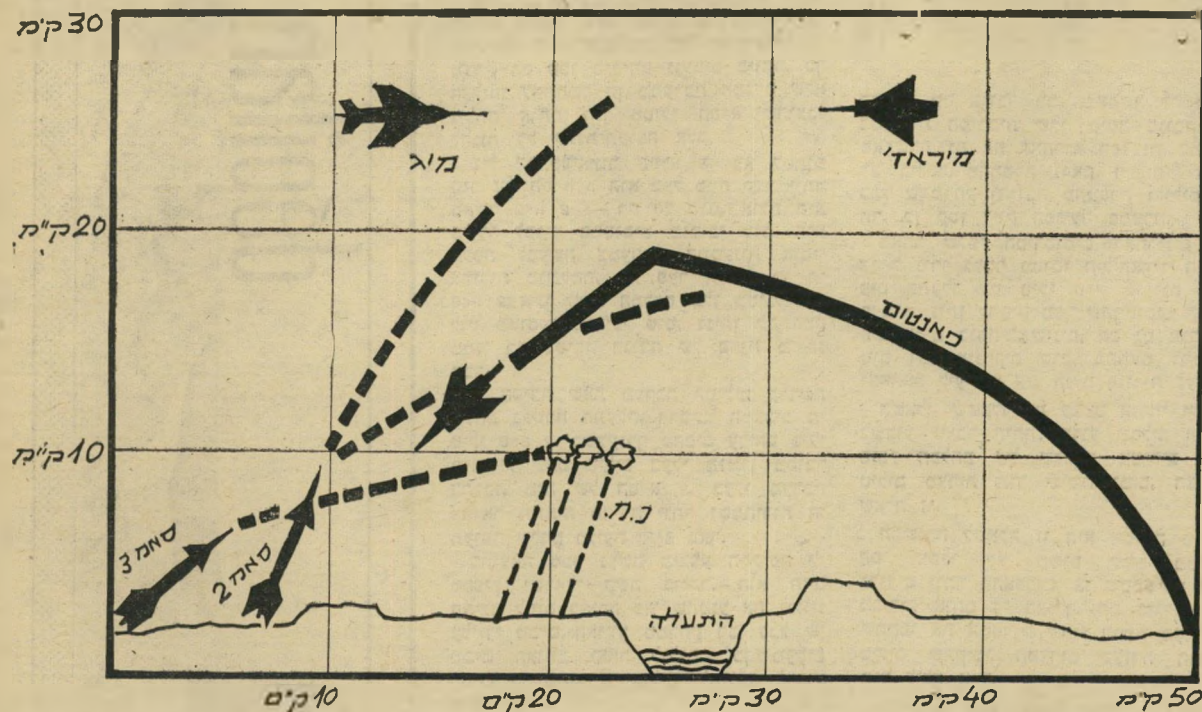
לפחות לגבי חיל-האוויר הישראלי, אלה מסוכנים יותר לגבי המטוסים התוקפים. מיספר המטוסים שנפגעו באש מן הקרקע גדול פי כמה ממיספר המטוסים שנפגעו על-ידי מטוסי-היירוט של האוייב. מה היא בעצם מערכת-ההגנה אנטי-אווירית? לכאורה, מסוגל כימעט כל כלי-יירוט, החל מרובה, להיות מופעל נגד מטוסים. בצפון ויאטנאם, לדוגמא, הופלו מיספר רב של פאנטומים אמריקאיים, באש רובים פשוטים או מקלעים קלים.

אולם מלבד כלי-הנשק הנמצאים בידי חיי- לי החזית, קיימת מערכת שלמה להתגוננות נגד מטוסים. מערכת מודרנית כזו מורכבת מתותחים נגד מטוסים, מטילי קרקע-אוויר וממערכת מכ"ם משוכללת. מערכת המכ"ם מגלה את המטוסים התוקף (טוף בעמוד 18)

חוריהם, במרחק של כ-25 ק"מ מהתעלה, מוצבים טילי הסי"א 2 המיועדים לפגוע במטוסים מגביהי טוס. מאחוריהם מוצבים טילי הסי"א 3, המיועדים לפגוע במטוסים מנמיכי טוס המנסים לפגוע בטוללות הסי"א 2. מעל: המרחב של מטוסי-היירוט במצב הנוכחי.

המצב כיום
כך ערוכה כיום מערכת ההתגוננות הי- אנטי-אווירית של המצרים הפרושה ב- מרחק של 30 ק"מ מקו המים של התעלת. בשטח הקידומי בקירבת התעלה, מוצבים תותחי הנ"מ. המכסים גובה של עד 10 ק"מ. מא-

גם יחד, הכל תלוי בחימושו ובמשימה המוטלת עליו. מול מטוסי-היירוט מופעלים מטוסי-היירוט נגדיים. כך, למשל, כאשר יוצאים מטוסים למשימת הפצצה, הם מלווים בדרך-כלל בקבוצת מטוסים נוספת, שתפקידה לחפות על פעילותם, להיכנס בקרב עם מטוסי-היירוט של האוייב שהוונקו כדי להפיל את המפציצים, ולמנוע מהם זאת. מטוסי-היירוט המחפים אינם חייבים ל- טוס בצמוד למפציצים, אולם הם נמצאים באחיר באיזור הפעילות, בדרך-כלל בגובה רב, כדי שיוכלו ליירט את המטוסים הי- מיירטים של האוייב.

זהו בדרך-כלל מה שקורה בכל פעם שמודיעים על קרב אחירי בין מטוסי חיל- האוויר הישראלי לאלה של חיל-האחיר הי- מצרי. מפציצים של חיל-האחיר הישראלי יוצאים לתוקף מטרתם בשטח אוייב. מכי שירי המכ"ם המצריים מגלים אותם עוד לפני שהתקרבו אל מטרתם. כתוצאה מכך מוזנקים המצרים מטוסי-היירוט לתקיפת הי- מפציצים.

לפעמים מתפתח קרב אחירי בין מטוסי- היירוט לבין המפציצים עצמם, כשסיכויי של מטוסי-היירוט שהחטיא את המטרה ב- תקיפה הראשונה הם מועטים ביותר לחזור ולהגיע שנית למצב של ירי במפציץ.

★★★
מהלכי קרב אוויר

א ודם בדרך-כלל מתנהלים קרבות האחיר בין מטוסי-היירוט המחפים על המפציצים לבין מטוסי-היירוט של האוייב המוזנקים לעבר המפציצים. לפי פירוטמים בחו"ל, הרי שמאז מוטלות משימות ההפצה במצרים על מטוסי-הקרב החדישים מדגמי סקייהוק ופאנטום, משמ-

הסכנה - אותה מונע חיל-האוויר

זה מה שיקרה אם יצליחו המצרים בעזרת הטוביטים לקרב את מערכת ההתגוננות האנטי-אווירית שלהם אל קו המים של התעלה. במיקרה כזה יהיו טילי הסי"א 2, שיוקרו עד למרחק של 10 ק"מ

מהתעלה, יעילים גם לגבי מטוסים הטסים 30 ק"מ בתוך סיני. טילי הסי"א 3 יהיו יעילים גם הם מעבר לקו התעלה. כתוצאה מכך יצטרך גם מרחב היירוט של מטוסי חיל-האוויר הישראלי לסגת אחורנית. במיקרה כזה יתנהלו קרבות-האוויר בין מטוסי-היירוט הישראליים והמצריים משטח הנמצא בידי ישראל ולא משטח של המצריים.